

Dnes ostrý start v podzemí, snad i ostré usebrání v záhrobí

Od dnešního pozdního do nedělního časného odpoledne nás opět čeká výroční nálož divadla, které se – citace: *vyčleňuje z tradičního proudu, používá osobité a tvůrčí postupy nebo se pohybuje na pomezí divadla a dalších uměleckých druhů*; konec citace z oficiální formulace v propozicích přehlídky Šrámkův Písek. Všeshrnující je vlastně i oficiální vymezení cílů: *podpora alternativní divadelní tvorby, vzájemná inspirace a otevření hranic mezi různými metodami a formami práce v divadelních souborech*. Tato vyjádření zde kopíruji nejen z lenosti. Myslím, že tyto texty dobře vystihují podstatu toho, co nás tady v Písku čeká, co tady už bublá pod povrchem a co už každou minutou divoce vyrazí do našeho životního prostoru.

Dnes nezahájíme divadelní smršť zahájením přehlídky, nýbrž rovnou **Malou smrtí**. V 16:40 nezačneme na zemském povrchu, nýbrž pod ním, v orchestřišti Šrámkova divadla. A v celém dvoudenním programu se Malá smrt od heřmanické skupiny ANSUV vyskytuje sedmkrát. Není to tisková chyba, bude to prostě tak. Smrt je stejně důležitá jako život, a když bude malá, předpokládám, že bude i hezká, křehká, zranitelná, prostě sympatická. Lidé ze souboru nám vzkázali, že smrt je všude doma, že se stěhuje od Chocně, přes Hradec Králové, Heřmanice nad Labem až do Strakonice.

Návštěva u malé smrti

Juani/y

Po Smrti pokračujeme v 18:00 Mámením – přesněji brněnskou **Antigonou**. Čili opět zajímavá smrt, nebo snad ne? A od 21:00 budou **Juani/y** z Náchoda; skupina **Drejg** není D.R.E.D., byť dredí kořeny nezapírá. Je to zhruba dvacetihlavé stádo studentů. Jsem zvědav na to, jestli jsme všichni Juani/y nebo jak to vlastně je. A pak debata o prožitém, a souběžně opět Malá smrt, a pak pití a klobásy a sýry a rej myšlének a pocitů pod čarou nebo podél Otavy nebo v ponuře pableskujících nočních barech. Dovoluji si prohlásit uvažování o divadle (zatím nikoli přehlídku – na to jsou povolanejší) za zahájené. (PO)

Pište nám, říkejte nám své postřehy, vyjadřujte své myšlenky

Letošní redakce je banálně stejná jako loni: tohoto Pootavského Pískomyla bude psát Vendula Melíšková, Mirek Paulíček a Odo Macháček. My tři se budeme celou dobu snažit řádně umývat, promývat, odmývat i zapískovávat a zablacovat to, co nás zaujme.

Ale prosíme vás všechny, kdo jste do Písku přijeli a kdo čtete tyto nedbale omyté řádky: cokoli nám komentujte, kdykoli cokoli napište a dejte nám to nebo pošlete na adresu uvedenou v zápatí. Rádi vaše úvahy, poznámky, postřehy i zvolání zařadíme do Pískomyla nebo na blog přehlídky.

A neváhejte prosím cokoli komentovat na stránce blog.sramkuvpisek.cz. Komentování nevyžaduje žádnou registraci ani složité ověřování vašeho lidství, snad jen Vaše jméno a e-mail, ale ty si můžete, chcete-li, klidně vymyslet, ideálně nějak poeticky, třeba šrámkovsky, váchalovsky nebo císařovsky.

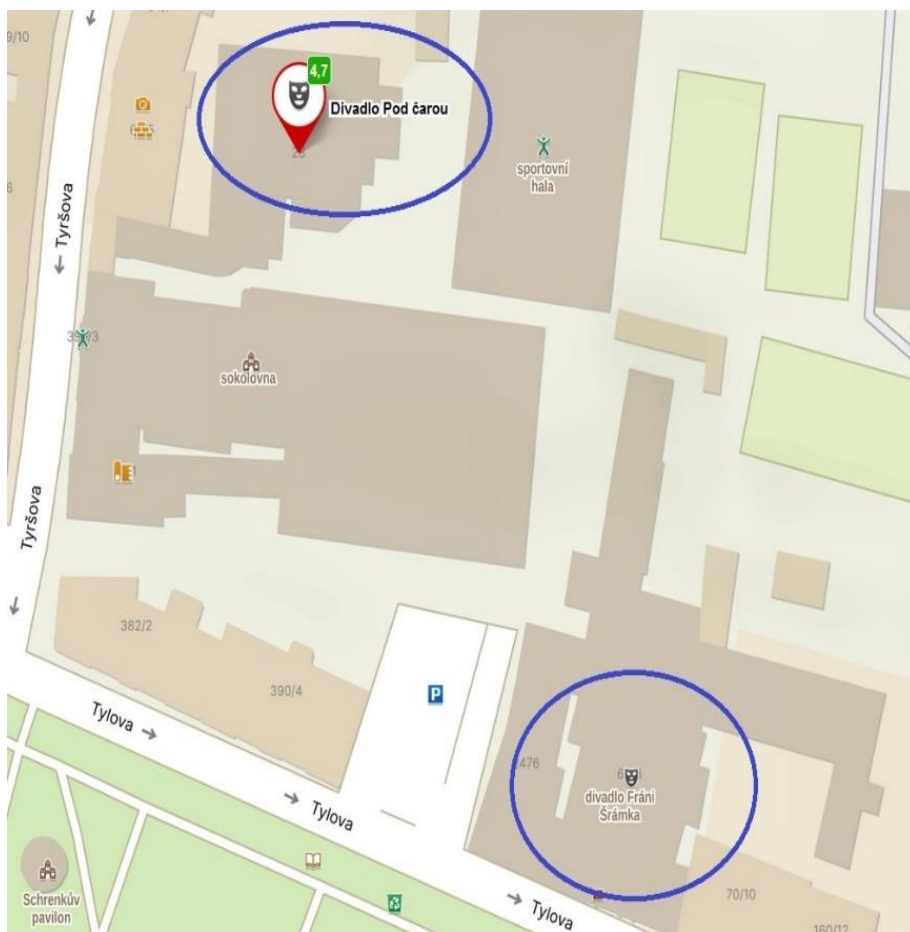
Redakce Pískomyla našla letos útočiště v kanceláři v patře Divadla Pod čarou. Díky pohostinnosti Jany a Tomáše a všech podčaráků jsme teď blíže centru dění. Moc jim za to děkujeme. Odvděčíme se jim vypotřebovanými tonery, potisknutými papíry a zanecháním pseudointelektuálního fluida ve veškerém nábytku a ve všech přístrojích, které zde najdeme. (PO)

Kde se letos hraje a žije

Hraje se v **Divadle Pod čarou**, v jehož prostorách se také konají debaty o viděném a prožitém a o životě a tak nějak. A v **Divadle Fráni Šrámka** – jak ve velkém sále, tak v podzemním orchestřišti.

Obě divadla jsou od sebe vzdálena vzdušnou čarou nějakých 120 metrů, po ulici nějakých 300 metrů.

Gastronomický a biberonomický život bude probíhat tradičně na zahrádce Divadla Pod čarou, přirozeném to místu setkávání a zasvěcených zanícených i ospalých rozhovorů. Jinak máme samozřejmě naproti Šrámkovu divadlu přes park vyhlášenou restauraci U Reinerů. A ve městě na této i druhé straně řeky je mnoho dalších podniků; v nich ovšem nemáte jistotu, že potkáte někoho z festivalu a proberete nějaké theatrické, kunstovědné nebo gastronomické téma. (PO)

Citáty roku

Letošní Pískomyly budou intelektuálně přisycovány dvěma zásadními osobnostmi, jež obě měly silný vztah k Písku. První je Josef Váchal, všestranný a jedinečný umělec, který v Písku vyrůstal a od jehož narození letos uplyne 140 let. Jeho velkolepé, metafyzické a spirituální úvahy o umění zde budou vstupovat do pomyslného dialogu s moudře praktickým profesorem Janem Císařem, mimo jiné mnohaletým legendárním lektorem na Šrámkově Písku. Podívejme se s nimi na vztah umělce a fantazie.

“Podstatou všeho je fantazie. Umělec je jen jedním z nesčetných projevů božské obrazotvornosti. (...) K oduševnění umělcova nástroje a látky dojde spontánně, oddá-li se s důvěrou elementární síle, která ho volá. Když ji promýšlí a opakovaně poznává, díla vznikají samovolně.” (Josef Váchal)

“Samozřejmě, že představivost i fantazie jsou vlastní jakémukoliv umělci, každému člověku. Jenže aby sloužily právě herecké tvorbě, hře, aby byly podkladem k herecké osobnosti, musí mít jistou osobitou kvalitu. (...) Platí plně Honzlovo tvrzení, že hercova fantazie je fantazie svalová. (...) Herec nikdy nemůže chrlit slova, musí fyzicky zveřejňovat. Sebelepší představivost je na nic, jestliže se projevuje především jako schopnost o něčem vyprávět, a teprve potom se tato slova převádějí do vlastního hereckého aparátu.” (Jan Císař)

Nabízí se otázka, zda spolu Josef Váchal a Jan Císař někdy dialog skutečně nevedli, fyzicky reálné by to bylo; když Váchal na statku ve Studeňanech zemřel, bylo Císařovi 37 let. Máte-li o tom jakékoli informace, dejte nám vědět, redakce Pískomyla se pokusí o spojení i s paní Císařovou, výsledky našeho pátrání se dozvíte v posledním čísle tohoto festivalového zpravodaje. (MI)